

Sygn. akt V U 858/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 października 2016 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Adrianna Mongiałło

Protokolant: star. sekret. sądowy Klaudia Treter

po rozpoznaniu w dniu 18 października 2016 r. w Legnicy

sprawy z wniosku B. N.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania B. N.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 6 lipca 2016 r.

znak (...)

I. **oddala odwołanie,**

II. **wniosek wnioskodawcy B. N. o przyznanie prawa do emerytury częściowej zawarty w odwołaniu z 04 sierpnia 2016 roku przekazuje Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. jako nowy – nierozpoznany wniosek.**

Sygn. akt V U 858/16

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z 6 lipca 2016r. znak (...) po rozpatrzeniu wniosku z 22 czerwca 2016r. odmówił wnioskodawcy B. N. prawa do emerytury w obniżonym wieku z tytułu pracy w warunkach szczególnych wskazując, że wnioskodawca nie udowodnił wymaganego 25-letniego okresu składkowego i nieskładkowego na dzień 1 stycznia 1999r.

W odwołaniu od decyzji ZUS skarżący podniósł, że legitymuje się stażem ogólnym w wymiarze 25 lat. Organ rentowy nie uwzględnił bowiem okresu służby wojskowej od 18 lutego 1971r. do 16 grudnia 1971r. oraz okresu pobierania przez wnioskodawcę renty z tytułu niezdolności do pracy - jako okres nieskładkowy - na podstawie art. 10a ustawy emerytalnej. Mając powyższe na uwadze wnioskodawca wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie mu świadczenia emerytalnego, ewentualnie przyznanie mu prawa do emerytury w trybie art. 26b ustawy o emeryturach i rantach z FUS oraz o zasądzenie od ZUS kosztów procesu.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując

w całości argumenty przedstawione w zaskarżonej decyzji. Ponadto podał, że wskazany w odwołaniu okres służby wojskowej został uwzględniony do stażu pracy, natomiast art. 10a ustawy emerytalnej nie ma zastosowania w przypadku wnioskodawcy, gdyż domaga się on prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

B. N. urodził się (...) Na dzień 1 stycznia 1999r. wykazał 22 lata, 2 miesiące i 25 dni okresów składkowych i nieskładkowych, w tym 16 lat, 7 miesięcy i 1 dzień w szczególnych warunkach. Nie przystąpił do OFE. Od 5 listopada 1989r. uprawniony jest do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy, w tym od 1992r. z w związku z wypadkiem przy pracy. Decyzją z 15 lutego 2000r. przyznano mu rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy na stałe.

(bezsporne)

Do stażu ogólnego organ rentowy zaliczył następujące okresy zatrudnienia wnioskodawcy:

- od 1 marca 1969r. do 8 kwietnia 1970r. w wymiarze 1 rok, 1 miesiąc i 8 dni w Z. Zakładach (...) w Z.;
- od 18 kwietnia 1970r. do 17 lutego 1971r. w wymiarze 10 miesięcy w (...) Przedsiębiorstwie (...) w P.;
- od 27 grudnia 1971r. do 16 września 1972r. w wymiarze 8 miesięcy i 21 dni w (...) Przedsiębiorstwie (...) w P.;
- od 9 października 1972r. do 8 maja 1989r. w wymiarze 16 lat, 7 miesięcy i 1 dzień w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w N.;

ZUS przyjął również do ogólnego stażu :

- okres pobierania świadczenia rehabilitacyjnego od 9 maja 1989r. do 4 listopada 1989r. w wymiarze 5 miesięcy i 27 dni;
- jako okres uzupełniający okres pracy wnioskodawcy w gospodarstwie rolnym rodziców od 1 lipca 1967r. do 28 lutego 1969r. w wymiarze 1 rok i 8 miesięcy;
- okres służby wojskowej od 18 lutego 1971r. do 16 grudnia 1971r. w wymiarze 9 miesięcy i 27 dni.

ZUS przyjął łącznie za udowodnione na dzień 01 stycznia 1999r. 22 lata, 2 miesiące i 25 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

dowód : - akta ubezpieczeniowe wnioskodawcy;

Wnioskodawca w okresie od 9 lipca 1990r. do 30 sierpnia 2000r. prowadził działalność gospodarczą - handel obwoźny artykułami przemysłowymi i odzieżą pochodzenia zagranicznego i krajowego. W tym okresie nie opłacał składek na ubezpieczenia społeczne.

Niesporne, nadto zaświadczenie Urzędu Miejskiego w G. z 6.11.2013r., k. 15;

Decyzją z 6 lipca 2016r., znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury w obniżonym wieku z tytułu pracy w warunkach szczególnych wskazując, że skarżący nie legitymuje się 25 letnim okresem składkowym i nieskładkowym.

dowód : - akta ubezpieczeniowe wnioskodawcy;

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie jest niezasadne.

Zgodnie z treścią przepisu art. 184 ustawy z 17 grudnia 1998r. emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32 wskazanej ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat - dla mężczyzn oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 pkt 2., tj. 25 lat dla mężczyzn. Emerytura, o której mowa, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Stosownie do treści przepisu art. 32 ust. 1 ustawy - ubezpieczonym urodzonym przed 1 stycznia 1949r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1. Wiek emerytalny, o którym mowa we wskazanym artykule, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Zgodnie z § 4 tego rozporządzenia pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn oraz ma wymagany okres zatrudnienia 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Sąd podziela stanowisko organu rentowego, że wnioskodawca na dzień 1 stycznia 1999r. nie posiadał wymaganego 25 - letniego stażu ogólnego, przy spełnieniu wszystkich pozostałych przesłanek określonych we wskazanych wyżej przepisach.

Wnioskodawca nie spełnia podstawowej przesłanki w zakresie stażu ubezpieczeniowego uprawniającego go do nabycia prawa do emerytury w obniżonym wieku. Wbrew twierdzeniom odwołania organ rentowy uwzględnił wszystkie okresy zatrudnienia wnioskodawcy do 31 grudnia 1998r., a także okres pobierania świadczenia rehabilitacyjnego, okres uzupełniający pracy w gospodarstwie rolnym rodziców (art. 10 ust. 1 pkt. 3 ustawy) oraz powołany w odwołaniu okres służby wojskowej.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy emerytalnej, przy ustalaniu prawa do emerytury uwzględnia się, z zastrzeżeniem ust. 2-5, okresy składkowe, o których mowa w art. 6 i nieskładkowe, o których mowa w art. 7. Wśród wskazanych w art. 6 i 7 okresów brak jest okresu pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy. Uwzględnienie okresu pobierania tej renty przewiduje art. 10a ust. 1 ustawy emerytalnej, jednakże brak jest możliwości zastosowania tego przepisu wobec wnioskodawcy. Zgodnie bowiem z art. 10a ust. 1, przy ustalaniu prawa do emerytury na podstawie art. 26b, 27 i 28 osoby, która utraciła prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy przysługującej z Funduszu z powodu odzyskania zdolności do pracy, uwzględnia się również okresy pobierania tej renty, jeżeli okresy składkowe i nieskładkowe, ustalone na zasadach określonych w art. 5-7 i 10, są krótsze od okresu wymaganego do przyznania emerytury, w zakresie niezbędnym do uzupełnienia tego okresu. Jak wynika wprost z przepisu, dotyczy on osób, których emerytura ustalana jest na podstawie art. 26b, 27 i 28 i które utraciły prawo do renty z powodu odzyskania zdolności do pracy. Prawo do emerytury wnioskodawcy w niniejszej sprawie ustalane jest na podstawie art. 184 ustawy emerytalnej, a nadto jest on nadal uprawniony do renty, która jest przyznana na stałe.

Nie podlega również zaliczeniu do stażu ogólnego okres prowadzonej przez wnioskodawcę działalności gospodarczej w czasie pobierania świadczenia rentowego, tj. od 9 lipca 1990r. do 30 sierpnia 2000r., podczas której nie opłacał on składek na ubezpieczenia społeczne w związku z ustawowym zwolnieniem z tego obowiązku. Zgodnie bowiem z art. 5 ust. 4 ustawy emerytalnej przy ustalaniu prawa do emerytury dla płatników składek, zobowiązanych do opłacania składek na własne ubezpieczenia emerytalne i rentowe - nie uwzględnia się okresu, za który nie zostały opłacone

składki, mimo podlegania obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym w tym okresie. Zgodnie z ust. 5 tego artykułu, wobec ubezpieczonych zobowiązanych do opłacania składek na własne ubezpieczenie społeczne za okres przypadający przed dniem wejścia w życie ustawy oraz osób współpracujących osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność przed dniem wejścia w życie ustawy przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio.

Mając na uwadze powyższe uznać należy, że organ rentowy rozpoznając wniosek o przyznanie emerytury w obniżonym wieku emerytalnym w związku z pracą w warunkach szczególnych prawidłowo ustalił staż ubezpieczeniowy wnioskodawcy na dzień 1 stycznia 1999r. (powszechny wiek emerytalny wnioskodawcy wynosi 66 lat i 2 miesiące - art. 24 ust. 1b pkt. 10).

Sąd uznał zatem, że wnioskodawca nie spełnia przesłanek określonych w art. 184 ust. 1 w zw. z art. 32 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, a tym samym odwołanie podlega oddaleniu na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. jako niezasadne.

Ponieważ wnioskodawca w odwołaniu z 4 sierpnia 2016r. zgłosił również wniosek o przyznanie prawa do emerytury częściowej w trybie art. 26b ustawy o emeryturach i rentach z FUS, co potwierdził na rozprawie 18 października 2016r., a wniosek ten nie był przedmiotem rozpoznania przez organ rentowy, Sąd na podstawie art. 477¹⁰ § 2 k.p.c. przekazał nowe żądanie do rozpoznania organowi rentowemu, o czym orzekł w pkt. II wyroku.